

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/144/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712218104
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6712218104.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s. r. o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., IČO: 36 613 843, so sídlom AK Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, proti odporcovi W. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX S. A., občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám. legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, o zaplatenie 144,08 eur s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen zo dňa 23. 11. 2013, č. k. 6C/117/2013 - 97, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v časti druhého výroku, ktorým vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania nepriznal **m e n í t a k**, že navrhovateľ je **p o v i n ý** nahradiť vedľajšiemu účastníkovi Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, Nám. legionárov 5, 080 01 Prešov, trovy prvostupňového konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 98,31 eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet právneho zástupcu JUDr. Andreja Cifru, J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, vedený v C. banka, a.s., číslo XXXXXXXXXXX/XXXX, VS XXXXXXXX.

Navrhovateľ je **p o v i n ý** nahradiť vedľajšiemu účastníkovi Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, Nám. legionárov 5, 080 05 Prešov, trovy odvolacieho konania vo výške 16,34 eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet právneho zástupcu JUDr. Andreja Cifru, J. Kráľa 5/A, Lučenec, vedený v C. banka, a.s. R., číslo XXXXXXXXXXX/XXXX, VS XXXXXXXX.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým uznesením konanie zastavil. Trovy konania žiadnemu z účastníkov nepriznal.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že návrh doručený súdu dňa 09.10.2012 zobral navrhovateľ dňa 31.10.2013 v celom rozsahu späť, navrhol konanie zastaviť a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Súd podľa § 96 ods. 1 O. s. p. konanie zastavil. O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p. , podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené. Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov nepriznal s odôvodnením, že hoci uplatnil náhradu trov konania, nepreukázal právne relevantným spôsobom účelnosť vynaložených trov. Združenie na ochranu spotrebiteľa požiadalo o právnu pomoc predčasne. Navrhovateľ zobral návrh späť po tom, ako sa oboznámil s obsahom vyjadrenia právneho zástupcu združenia, ktorý vzniesol námietku premlčania. Avšak združenie tak mohlo urobiť bez toho, aby bolo zastúpené advokátom, kedy by združeniu nevznikli trovy právneho zastúpenia. Ak združenie nedisponuje potrebným počtom odborných pracovníkov má vstupovať len do tých súdnych konaní, kde je schopné to personálne zvládnuť. Právne zastupovanie združenia advokátskou kanceláriou sa súdu javí v mnohých prípadoch ako účelové, zbytočne zvyšujúce trovy konania.

Proti rozhodnutiu sa odvolal vedľajší účastník. Rozhodnutie prvostupňového súdu vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka žiadal zmeniť tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy prvostupňového konania a uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania, spolu vo výške 114,65 eur.

Namietal, že Občiansky súdny poriadok nevyklučuje, aby účastník (ktorýkoľvek) sa dal zastúpiť advokátom. Je účelné a v súlade so zásadami ochrany spotrebiteľa, aby spotrebiteľské združenia vstupovali do konaní, kde na strane odporcu vystupuje spotrebiteľ a pomáhať mu k uplatneniu jeho práv aj prostredníctvom kvalifikovaných advokátskych služieb, zvlášť, ak na druhej strane je skúsený dodávateľ, ktorý sa dá v každej veci zastúpiť silnou advokátskou kanceláriou. To, že konajú prostredníctvom advokáta, je ich ústavným právom a vyžaduje to enormné množstvo žalôb podávaných dodávateľskými a vymáhačskými spoločnosťami porušujúcimi spotrebiteľské právo. Z ničoho nevyplýva to, že vedľajší účastník sa nemôže dať v konaní zastúpiť advokátom. Ak zákon garantuje právo na zastúpenie účastníka v súdnom konaní, pochybnosť o účelnosti vynaloženia týchto trov konania je v rozpore so zákonnou garanciou práva na zastupovanie.

Konanie bolo skončené zastavením v dôsledku späťvzatie návrhu na začatie konania. Potom trovy treba posudzovať podľa ust. § 146 ods. 2 prvá veta O. s. p., pretože nebolo preukázané, že by odporca svojím správaním zapríčinil späťvzatie návrhu. Na druhej strane navrhovateľ vzal bez akéhokoľvek odôvodnenia návrh v celom rozsahu späť, čím procesne zavinil zastavenie konania. Vedľajší účastník v konaní vystupoval na podporu odporcu. Jeho vstup do konania na strane odporcu bol rozhodujúcou skutočnosťou, pre ktorú navrhovateľ vzal návrh späť.

Súd pri nepriznaní trov vedľajšiemu účastníkovi postupoval v rozpore s legislatívou EÚ, judikatúrou SD EÚ, v rozpore s vnútroštátnou právnou úpravou, ustálenou súdnou praxou a teóriou.

K odvolaniu vedľajšieho účastníka sa vyjadril navrhovateľ. Napadnutý výrok o trovách konania vedľajšieho účastníka navrhol podľa § 219 O. s. p. potvrdiť ako vecne správny. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,61 eur.

Vedľajší účastník je v tomto prípade združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov. Jeho hlavou náplňou činnosti je kolektívna ochrana spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 O. s. p.. Navrhovateľ zastáva názor, že vedľajší účastník (združenie na ochranu spotrebiteľa) musí byť samo z podstaty svojej existencie schopné poskytnúť právnu pomoc v súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Z ust. § 93 ods. 2 O. s. p. ako aj ust. § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa je zrejmé, že zákon uprednostňuje združenia na ochranu spotrebiteľa pre ich odbornú pripravenosť po právnej aj personálnej stránke, úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne a aj personálne vybavené a odborne kompetentné.

Združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu. Vedľajší účastník do konania neprinesol žiaden prínos, vo svojom vyjadrení, ako aj v mnohých iných konaniach žiada návrh zamietnuť z dôvodu neprijateľnosti zmluvných podmienok, premlčania nároku, bez vzťahu ku konkrétnemu prípadu. Nepoukázal na inú skutočnosť, na ktorú súdy nemajú povinnosť prihliadať z úradnej moci. Poukazuje iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti, nezávisle od účasti spotrebiteľského združenia ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného. Trovy vedľajšieho účastníka nie sú účelne vynaložené trovy v konaní.

Odporca zostal nečinný.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1, 2 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 1, 2 O. s. p. uznesenie okresného súdu v napadnutej časti druhého výroku o trovách vedľajšieho účastníka na strane odporcu podľa § 220 O. s. p. zmenil. V ostatnej časti uznesenie okresného súdu nie je dotknuté.

Podľa článku 47 ods. 2 Ústavy SR, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom.

V ustanovení § 93 ods. 2 O. s. p. zákonodarca zvýšil ochranu spotrebiteľov, keď umožnil na strane spotrebiteľa ako vedľajšiemu účastníkovi zúčastniť sa konania takej právnickej osobe, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, pričom takýmto predpisom je aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

Z ustanovenia § 18 O. s. p. vyplýva, že účastníci majú v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie.

V zmysle ustanovenia § 24 O. s. p. účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí.

V zmysle § 25 ods. 1 O. s. p. ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta.

Z citovaných ustanovení vyplýva rovnaké právo každého účastníka, teda aj vedľajšieho účastníka nechať sa v konaní zastupovať, a to aj advokátskou kanceláriou, či advokátom. Zo žiadneho ustanovenia nevyplýva, že by takéto právo vedľajší účastník nemal.

Vedľajší účastník využil zákonné právo a je zastúpený advokátskou kanceláriou. Toto právo mu nemožno upierať, ako aj poukazovať na to, že takéto trovy nie sú účelné. Je treba rozlišovať vzťah medzi navrhovateľom a odporcami a vzťah vedľajšieho účastníka k odporcom ako aj k jeho právu nechať sa zastúpiť v konaní advokátom. Novelizované znenie ustanovenia § 137 O. s. p. pod trovy konania zahŕňa okrem iného aj náhradu výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu.

Podľa ust. § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené. V prípade zastavenia konania však treba rozlišovať prípady, predovšetkým, keď k zastaveniu konania došlo bez zavinenia účastníka, t.j. z objektívnych a zákonom upravených a predvídaných príčin. Iba na tento prípad dopadá ust. § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p.. Ak však účastníkovi možno pričítať zavinenie na tom, že konanie bolo zastavené, treba uplatniť ust. § 146 ods. 2 O. s. p., ktoré je výnimkou z ust. § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p..

Podľa § 146 ods. 2 O. s. p. možno uložiť niektorému z účastníkov povinnosť nahradiť druhému účastníkovi trovy zastaveného konania, a to podľa prvej vety ods. 2 tomu z účastníkov, ktorý zavinil, že konanie muselo byť zastavené a podľa druhej vety ods. 2 O. s. p. odporcovi v prípade, že bol pre jeho správanie vzatý späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne.

Náhrada trov konania priznaných podľa § 146 ods. 2 O. s. p. sa vzťahuje len na účelne vynaložené trovy konania.

Z obsahu spisu je zrejmé, že navrhovateľ zobral bez udania dôvodu návrh späť potom, čo vedľajší účastník vo svojom podaní zo dňa 24.04.2013 (súdu bolo doručené dňa 29.04.2013) argumentoval voči nároku uplatňovanému navrhovateľom a vzniesol námietku premlčania. Z procesného hľadiska preto platí, že zastavenie konania zavinil navrhovateľ a pri rozhodovaní o trovách konania je potrebné aplikovať ust. § 146 ods. 2 prvej vety O. s. p., ktoré ustanovenie predstavuje špeciálnu úpravu pred

ustanovením § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p.. Súd je povinný skúmať pri rozhodovaní o trovách konania, či nie sú splnené podmienky na aplikáciu daného ustanovenia, čo v danom prípade zo strany okresného súdu splnené nebolo (okresný súd na daný prípad aplikoval nesprávne ods. 1 písm. c) ust. § 146).

V rozpore s platnou právnou úpravou je argumentácia navrhovateľa uvedená v jeho späťvzatí návrhu (taktiež vo vyjadrení k odvolaniu), k akej sa priklonil aj okresný súd, že ak vedľajší účastník využil zákonné právo a je zastúpený advokátskou kanceláriou, že takéto trovy nemožno z tohto dôvodu považovať za účelné. Vedľajšiemu účastníkovi nie je možné odoprieť právo dať sa právne zastúpiť advokátom, takýto názor odporuje zákonom SR a taktiež predpisom EÚ. A nepriznanie náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi nemožno obhájiť ani takými okolnosťami, ktoré uviedol okresný súd vo svojom rozhodnutí, že podľa jeho názoru zo strany vedľajšieho účastníka išlo o paušálny vstup do konania, že na takýto vstup nebol dôvod, že odporca o vstupe vedľajšieho účastníka do konania nemal ani vedomosť.

Bezpochyby vedľajší účastník v konaní vystupoval na podporu odporcu. Navrhovateľ až po vznesení námietky vedľajšieho účastníka a oboznámení sa s obsahom jeho vyjadrenia k žalobe zobral návrh v celom rozsahu späť, čo svedčí o tom, že vstup vedľajšieho účastníka do konania naplnil svoj účel, teda ochranu práv žalovaných spotrebiteľov. Účelnosť právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka je nepochybne zrejmá a nie nevýznamná. Týmto spôsobom sa naplňa politika EÚ vo vzťahu k spotrebiteľskému právu a vyvažuje sa tak rovnosť zbraní, kedy spotrebiteľské združenie vystupuje na strane tej slabšej strany, spotrebiteľa.

Vedľajšiemu účastníkovi nemožno vyčítať, že jeho vyjadrenia sú zhodné s vyjadreniami v iných konaniach, že sa jedná o opakované podania v obdobných veciach, že sa jedná o rovnakú právnú argumentáciu, pretože je to preto, leto týmito vyjadreniami reaguje na rovnaké žaloby navrhovateľa. Vyjadrenia nedáva samoúčelne, ale reaguje nimi na žaloby navrhovateľa, keď mnohokrát vznáša námietky premlčania.

Hoci ide o drobný spor v zmysle § 200ea O. s. p. (predmet sporu do 1000,00 eur, do 01.01.2013 išlo o sumu 500,00 eur) odvolací súd mal zato, že situáciu navrhovateľa nie je potrebné zmiernovať použitím ust. § 150 O. s. p., či už podľa ods. 2 (ak sú trovy v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke), alebo ods. 1 (z dôvodov hodných osobitného zreteľa), pretože trovy právneho zastúpenia sú neprimerané voči uplatňovanej pohľadávke.

Preto odvolací súd uznesenie okresného súdu vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu zmenil tak, že mu priznal náhradu trov prvostupňového konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vypočítaných podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov v znení účinnom v rozhodnom čase a to celkom vo výške 98,31 eur, ktoré odvolací súd považuje za účelne vynaložené, v zložení:

odmena za 3 úkony právnej služby - 1 úkon prevzatie a príprava zastúpenia (§ 14 ods. 1 písm. a) vyhlášky v znení do 30.06.2013), 1 úkon písomné podanie na súd vo veci samej z 29.04.2013 (§ 14 ods. 1 písm. b) vyhlášky v znení do 30.06.2013), 1 úkon - zastupovanie na pojednávaní 04.11.2013 (§13a ods. 1 písm. d) vyhlášky v znení od 01.07.2013) - za prvé dva úkony odmena v plnej výške po 16,60 eur (tarifná odmena v zmysle § 10 ods. 1 vyhlášky vychádza z hodnoty sporu 144,08 eur bez príslušenstva), za tretí úkon 1 z tarifnej odmeny 4,15 eur (§ 13a ods. 4 vyhlášky zastúpenie na pojednávaní, ktoré bolo odročené bez prejednávania veci) + 3 x režijný paušál po 7,81 eur, odmena a režijný paušál spolu 60,78 eur. Náhrada cestovných výdavkov na pojednávanie konané na okresnom súde v Žiari nad Hronom dňa 04.11.2013, za cestu Lučenec - Zvolen a späť, a to cestovné a náhradu za stratu času spolu vo výške 37,53 eur - ako advokát uplatnil (cestovné 34,48 eur (120 km, základná náhrada za 1 km 0,183 eur, cena za 1L paliva 1,49 eur) + náhrada za stratu času 78,12 eur (6 polhodín x 13,02 za každú začatú polhodinu) = 112,60 eur, z toho 1).

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.. V odvolacom konaní bol úspešný vedľajší účastník, preto mu patrí náhrada trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby, a to odvolanie. Predmetom odvolacieho konania, ale nebola suma o zaplatenie 144,08 eur, ktorá predstavovala základ pre výpočet trov v prvostupňovom konaní, ale odvolací súd sa zaoberal nárokom na náhradu trov a jeho výšku. Preto tarifná hodnota veci v odvolacom konaní predstavuje sumu 98,31 eur, z ktorej v súlade s § 10 ods. 1 cit. vyhlášky je odmena za jeden úkon právnej služby 16,60 eur a v súlade s ust. § 16 ods. 3 režijný paušál vo výške 8,04 eur, spolu trovy odvolacieho konania 24,64 eur. (Bez DPH, ktorá uplatnená nebola). Takýto iný názor pri výpočte odmeny za právne zastúpenie v odvolacom konaní v prípade, ak odvolanie bolo podané len do trov konania, odvolací súd zastáva s prihliadnutím na principiálnu zásadu, že vo všetkých prípadoch súd (v tomto prípade senát 15Co krajského súdu) rozhoduje rovnako. Advokát uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 16,34 eur, preto mu ich odvolací súd priznal v tejto výške (pri zohľadnení ust. § 13 ods. 2 vyhlášky - po 50 % znížení základná sadzba tarifnej odmeny advokáta je za jeden úkon právnej služby 8,30 eur).

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.